



ת"פ 33986/11/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 33986-11-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחר	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ישראל רוז בויס
נגד	הנאשם	פלוני ע"י ב"כ עוה"ד מורסי אבו מוך

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן - שתי עבירות של תקיפת סתם - עבירות לפי סעיפים 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 ושלוש עבירות של איזמים - עבירות לפי סעיפים 192 לחוק העונשין, תשל"ז 1977, אשר נעברו כלפי המתלוננים שהינם הוריו של הנאשם.

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום התגורר הנאשם בביתם של המתלוננים ב.... (להלן: "הבית") ובתאריך 9/11/22 בשעה 10:00 לערך, בעת שהיו בבית ניגש הנאשם אל המתלוננת, קילל אותה ובצעקות אמר לה "עכשיו את מביאה לי כסף או שאני הורג אותך", זאת כדי לרכוש סמים לצריכתו. המתלוננת השיבה לנאשם כי אין לה כסף והאחרון החל לדחוף אותה ואמר "אני אראה לך, היום עוד לא נגמר". בראותו זאת, ניגש המתלונן אל הנאשם והדף אותו מהמתלוננת. הנאשם, בתגובה דחף את המתלונן, אחז בצווארו באמצעות ידו האחת וחנק אותו. בעקבות המתואר לעיל, ניגשו המתלוננים אל תחנת המשטרה ב.... והתלוננו נגד הנאשם. לאחר גביית עדותם של המתלוננים התקשרה אל הנאשם, בהיותו בבית, חוקרת משטרה וזימנה אותו לתחנה לצורך חקירה.

הנאשם אשר חשד כי המתלוננים התלוננו נגדו, פנה אל המתלוננת ואמר לה "אם את זאת שהתלוננה עלי אני אדקור אותך עם סכין ואהרוג אותך". לאחר מכן, שוב צעק לעבר המתלוננים "הלילה אני דוקר אתכם והורג אתכם, היום אני קובר אתכם ואני אפוצץ את הבית".

בתאריך 12/11/22 בשעה 16:30 לערך, ניגש צוות סיור לעצור הנאשם לחקירה לאחר שהאחרון לא התייצב מיוזמתו על אף זימונו.

במעשיו כמתואר לעיל, הנאשם תקף את המתלוננים שלא כדין, איים על המתלוננים בפגיעה שלא כדין בגופם ובכוונה



להפחידם או להקניטם.

במסגרת ישיבת הטיעונים לעונש שהתקיימה בפני, ביקש ב"כ הנאשם להעיד את המתלוננים במסגרת ראיות ההגנה לעניין העונש. המתלוננים שהם כאמור הוריו של הנאשם ביקשו לומר את דברם, הם ביקשו שלא תוטל על בנם ענישה מחמירה, הם ציינו שהם סולחים לו על מעשיו, טענו כי מדובר במי שעוזר להם ומסייע בפרנסת המשפחה אשר נמצאת במצב כלכלי לא פשוט, כך גם הם מתקשים לבקרו בבית המעצר ולהפקיד לו כספים בקנטינה. שני ההורים כאחד ציינו כי הנאשם הוא ילד טוב, ובאופן טבעי חרף חומרת העבירות ביקשו את רחמי בית המשפט וניכר שאכן שניהם מבקשים את טובתו של בנם.

המאשימה עתרה במסגרת טיעוניה להטלת ענישה בדמות מאסר, שתנוע בהתאם למתחם שבין 12-24 חודשי מאסר בפועל, כך גם עתרה המאשימה להורות על הפעלת עונש המאסר המותנה בר הפעלה במצטבר והטלת ענישה הצופה פני עתיד.

כנגד הנאשם עונש מאסר מותנה בר הפעלה של 6 חודשים שהוטל עליו בבית משפט שלום בחדרה, ת"פ 10977-03-19 של כב' השופט קפלן גזר דין מיום 17/9/2020, וזאת בגין עבירת איומים.

המאשימה הפנתה במסגרת טיעוניה לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם לעובדה כי עבירות אלה בוצעו על רקע היותו משתמש בסמים, כך גם הפנתה לעברו הפלילי (ת/1).

המאשימה תמכה את טיעוניה בפסיקה של בית משפט זה, ובסופו של דבר עתרה להטלת ענישה של מאסר שלא יפחת מ- 14 חודשים, הפעלת עונש המאסר המותנה בן 6 החודשים במצטבר, וכן הטלת ענישה הצופה פני עתיד.

מנגד, ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות של מרשו, כך גם ביקש להתחשב בעמדתם של המתלוננים, שביקשו להקל עמו בענישה, והם אלה שסלחו לו על מעשיו. לדבריו, מרשו מתחרט על מעשיו, לקח אחריות מלאה עליהם חסך זמן שיפוטי יקר, וכיום הוא מבין את חומרת מעשיו, ומתחייב שלא לחזור על כך בעתיד.

בנסיבות אלה, ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת המעצר אותה מרצה מרשו ולהורות שעונש המאסר המותנה יופעל באופן שירוצה בחופף לתקופת המעצר לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד.

הנאשם אף הוא ביקש לומר את דברו, הוא הצטער על מעשיו וביקש סליחה מהוריו.

הנאשם עצור עד תום ההליכים מיום 12/11/22.



דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

בעניינינו הערכים המוגנים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם מופנות כלפי הפגיעה בבני המשפחה, פגיעה זו מבטאת פגיעה בכבודם ובזכותם של המתלוננים לשלומם על גופם, לביטחונם ולהגנה על צלם האנוש וודאי כאשר עבירות אלה נעברות כלפי בן משפחה בתוך ביתם ומבצרם של המתלוננים.

לעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג."

כתב האישום מלמד על שלוש עבירות איומים ושתי עבירות של תקיפת סתם המופנות כלפי המתלוננים שהינם כאמור הוריו של הנאשם, עבירות אשר נעברו בתוך התא המשפחתי עבירות שנסיבות ביצוען מלמד על חומרה יתרה וודאי כאשר עבירות אלה מבוצעות ע"י מי שאמור להגן על שלומם וביטחונם של הוריו וכל זאת תוך כדי פגיעה בשלוותם, בביטחונם, בביתם שהינו כאמור מבצרם של המתלוננים. כפי שנכתב ברע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.21):

"זה לא מכבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם (רע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.2.2021))."

פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים העומדים בבסיס עבירות בהן הורשע בכתב האישום המתוקן ממוקמת ברף הבינוני



של החומרה. הנאשם איים ותקף מספר פעמים את המתלוננים וזאת על רקע דרישתו לקבלת כספים לצורך מימון סמים לצריכתו.

בפסיקה רלוונטית לעבירות איומים ותקיפת סתם, עולה מתחם עונש הולם שנע בין מאסר מותנה וצו של"צ כאשר המדובר באירוע איומים בודד ללא עבירות נלוות (ת"פ 43163-02-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.12.18)) ועד ל-12 חודשי מאסר כאשר נלוות לאיומים עבירות תקיפת סתם או כשהמדובר באיומים חמורים (עפ"ג 3328-05-15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (06.09.15), עפ"ג 5601-09-17 **אגרוף נ' מדינת ישראל** (09.04.18), עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 **יטזב נ' מדינת ישראל** (17.06.14), רע"פ 9704/06 **גרמן סלונים נ' מדינת ישראל** (28.11.06) ועוד).

ברע"פ 4265/15 **דדון נ' מדינת ישראל** (22.6.15) - הנאשם איים שיהרוג את המתלונן ודחף אותו. ביהמ"ש העליון אישר מתחם עונש הולם בין 3 חודשי מאסר בעבודות שרות ועד ל-14 חודשי מאסר בפועל.

לאור האמור לעיל ובהתאם לטיעוני הצדדים, באתי לכלל מסקנה שמתחם העונש ההולם למעשי העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד וקנס כספי.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות:

יש לזקוף לזכותו של הנאשם את העובדה שהנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, לקח אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי יקר ובמיוחד חסך את העדתם של המתלוננים.

עברו הפלילי של הנאשם (ת/1) אינו מכביד, לחובתו הרשעה אחת בלבד משנת 2020, במסגרתה הורשע הנאשם בעבירות כנגד פקודת הסמים המסוכנים, הפרעה לשוטר, איומים והונאה בכרטיס חיוב. ניתן בנסיבות העניין לומר שהאירועים מושא הליך זה שבפני, הינם אירועים חריגים, שאינם מאפיינים את התנהלותו היום יומית של הנאשם, אולם מנגד יש גם לקחת בחשבון את העובדה שעונש מאסר מותנה בר הפעלה בגין עבירת איומים לא הרתיע את הנאשם והנאשם אכן חזר לסורו.

לא נעלמה מעיני עמדתם של המתלוננים - הורי הנאשם, כפי שזו נשמעה בפני בישיבת הטיעונים לעונש ובהתאם לעמדתם, ביקשו המתלוננים שלא להחמיר עם הנאשם בענישה והדגישו כי סלחו לו על מעשיו.

בנסיבות אלה, חרף עמדת המתלוננים שהינה עמדה מגוננת ואמוציונלית הרי שאין מקום להקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם בעבירות בהן הוא הורשע ובמילים הקשות והבוטות המגלמות את האיומים שהוטחו כלפי הוריו, כך גם את האלימות שהופנתה מצדו כלפי האב.

על כן, אני סבור שאין להסתפק בענישה ברף התחתון של המתחם, וודאי שאין מקום להסתפק בענישה כפי שהציע ב"כ הנאשם, כלומר בתקופת המעצר בלבד, ויש להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה לתקופה מעל הרף התחתון של המתחם אך עדיין לא ברף שהתבקש על ידי המאשימה. בסופו של דבר העונש המתאים שיוטל



על הנאשם בגין העבירות בתיק זה שבפני, יעמוד על מאסר בפועל למשך 7 חודשים (לקחתי בחשבון כי זהו מאסרו הראשון של הנאשם), לצד הפעלת עונש המאסר המותנה, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, וענישה הצופה פני עתיד.

משכך ולאור על האמור לעיל, אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 7 חודשים אשר יחושב מיום מעצרו - 12/11/22.
2. אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה של 6 חודשים למשך 3 שנים שהוטל על הנאשם בבית משפט שלום חדרה, ת"פ 10977-03-19 גזר דין מיום 17/9/20 באופן שמחצית מתקופת עונש המאסר המותנה תרוצה במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף 1 ומחצית מתקופת עונש המאסר המותנה תרוצה בחופף לעונש המאסר האמור בסעיף 1. בסופו של דבר ירצה הנאשם מאסר בפועל לתקופה כוללת של 10 חודשים אשר תחושב מיום מעצרו 12/11/22.
3. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על עבירות בהן הורשע בהליך זה או על כל עבירת אלימות שעונשה שנתיים מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין, התשל"ז - 1977.

בנסיבות העניין אני מטיל על הנאשם סנקציה כספית כלשהי.

גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, כ"ח שבט תשפ"ג, 19 פברואר 2023, במעמד הצדדים.